

Bohoslužba na 1. sviatok vianočný – 25. december 2023

Podme, pokloňme sa Pánovi!

Piesne: 182 376,1-4 378 376,5-6

Suma ev.: „Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom ústami prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a cez ktorého stvoril aj svet. On je odblesk jeho slávy a obraz jeho podstaty a všetko udržuje svojím mocným slovom.“ (Hebr 1,1-3)

Lekcia: Mt 2,1-12 Návšteva mudrcov

¹ Keď sa za čias kráľa Herodesa v judskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema mudrci z východu. ² Pýtali sa: „Kde je ten práve narodený židovský kráľ? Videli sme totiž na východe jeho hviezdu a **prišli sme sa mu pokloniť.**“ ³ Keď to počul kráľ Herodes, rozrušil sa a s ním aj celý Jeruzalem. ⁴ Zvolal všetkých veľkňazov a zákonníkov ľudu a vypytoval sa ich, kde sa má narodiť Mesiáš. ⁵ Odpovedali mu: „V judskom Betleheme, tak ako to napísal prorok: ⁶ A ty, Betlehem, v judskej krajine, vôbec nie si najmenší medzi judskými poprednými mestami, lebo z teba vyjde vládca, ktorý bude pásť môj ľud, Izrael.“ ⁷ Vtedy Herodes zavolał potajomky mudrcov a dôkladne sa ich vypytoval, kedy sa im zjavila hviezda. ⁸ Poslal ich do Betlehema a povedal: „Chodte a podrobne zistite všetko o tom dieťati. Keď ho nájdete, oznámte mi to, aby som sa mu aj ja šiel pokloniť.“ ⁹ Oni vypočuli kráľa a odišli. A hľa, hviezda, ktorú videli na východe, išla pred nimi, až zastala nad miestom, kde bolo dieťatko. ¹⁰ Keď uvideli hviezdu, naplnila ich veľmi veľká radosť. ¹¹ Vošli do domu, uvideli dieťatko s jeho matkou Máriou. Padli na zem a klaňali sa mu. Otvorili svoje klenotnice a obetovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. ¹² Na pokyn vo sne, aby sa nevracali k Herodesovi, inou cestou sa vrátili do svojej krajiny.

Modlime sa:

Bože a Otče náš, ďakujeme, že si nás v tento sviatočný deň zhromaždil, aby si nás obdaril svojím slovom a sebou samým. Chválime Ťa za dielo spásy, ktoré sa začalo narodením Tvojho Syna v ľudskej podobe a bolo dovŕšené na golgotskom kríži. Ďakujeme, že v Ňom si nám dal Spasiteľa, aby Goliáš – ten najväčší, totiž smrť a zatratenie – bol zdolaný a my sme mohli byť vykúpení. A ďakujeme, že aj nám zvestuješ Ježiša, Kráľa a Spasiteľa a že aj my máme hviezdu, ktorá k Nemu vedie – je to Písmo sväté, Tvoje slovo.

Prosíme, riaď našu myseľ, srdce a myšlienky tak, aby sme v duchu došli ta, kde sa aj my v plnej úcte a pokore môžeme pred Pánom Ježišom pokloniť. I keď bez kráľovských darov, iba s prázdnyimi rukami, ale môžeme Mu predostrieť svoje srdcia, vyliat pred Ním svoj žiaľ, strach, hriechy, sklamania, výčitky... a uzrieť, prijať v Ňom svojho záchrancu, Spasiteľa a kráľa. Prosíme, udeľ nám túto milosť. *Amen*

„...prišli sme sa mu pokloniť“ (Mt 2,2b)

Milí Bratia a milé Sestry!

Príbeh o narodení Ježiša v podaní evanjelistu Matúša nám dáva za príklad mudrcov z východu, ktorí sa nechali dať osloviť. Zjavením hviezdy, ktorú pozorovali vo svojej vlasti, sa k nim prihovoriť Hospodin. Oznamil týmto pohanským vedcom správu o narodení Spasiteľa. Už minule sme sa venovali prvej časti týchto udalostí, keď mudrci začali konať a napokon sa vybavení cennými darmi vydali na cestu, aby narodeného kráľa vyhľadali.

Teraz stoja v paláci kráľa Herodesa v Jeruzaleme a pýtajú sa: *„Kde je ten práve narodený židovský kráľ? Videli sme totiž na východe jeho hviezdu a prišli sme sa mu pokloniť.“* Keď to počul kráľ Herodes, rozrušil sa a s ním aj celý Jeruzalem. Čím bol spôsobený tento rozruch? Tým, že nikto nepochyboval o tom, že títo mudrci hovoria pravdu. A ani o tom, že skutočne sa niekto výnimočný narodil. Avšak nie v Herodesovej rodine, jemu sa nenarodil žiadny potomok! Rozruch je z toho, že vnímali, majú tu čo do činenia s Božou mocou. Tu koná On. Avšak oni Ho nechcú.

Veru, kým jeden sa z tohto poznania teší, iný zasa sa tomuto stretnutiu s Ním chce vyhnúť. Herodes bol tento druhý prípad, preto ten rozruch. A odkiaľ to vieme? Z toho, že hneď vedel, o koho ide. Veď sme čítali: *„Zvolal všetkých veľkňazov a zákonníkov ľudu a vypytoval sa ich, kde sa má narodiť Mesiáš.“* Áno, Herodes vedel, že mudrci hľadajú Mesiáša. On však chcel byť ním sám – aspoň si svoju moc a pozíciu takto predstavoval.

Herodes vedel o Božích zaslúbeniach. Ale len tak povrchno. Preto zvoláva odborníkov na Písma a sa ich vypytuje. Oni presne vedia, kde sa má mesiáš narodiť. *Odpovedali mu: „V judskom Betleheme, tak ako to napísal prorok: A ty, Betlehem, v judskej krajine, vôbec nie si najmenší medzi judskými poprednými mestami, lebo z teba vyjde vládca, ktorý bude pásť môj ľud, Izrael.“*

Nasleduje celkom iná reakcia, než ako zareagovali mudrci na zvesť hviezdy. *„Vládca?? Nie! Vládcom som tu ja“* – myslel si zrejme Herodes, keď sa odhodlal na svoj zákerný plán. Ani len netušil, že Spasiteľ bude vládcom v srdciach a životoch tých, čo Ho prijmu; že svoj nebeský trón nevymenil na pozemský, veď sa zriekol aj svojej rovnosti s Bohom, keď *vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a*

to smrť na kríži. (Fil 2,6-8) Nie, Herodes vie jedno: bojí sa o svoj trón. Takéto správanie je osudové.

Vtedy Herodes zavolať potajomky mudrcov a dôkladne sa ich vypytoval, kedy sa im zjavila hviezda. Poslal ich do Betlehema a povedal: „Chod'te a podrobne zistite všetko o tom dieťati. Keď ho nájdete, oznámte mi to, aby som sa mu aj ja šiel pokloniť.“ Síce rada je správna, ale so zlým úmyslom. Čo samozrejme mudrci, ktorí to myslia úprimne, nemôžu vedieť. Netušia nič o Herodesovej žiarlivosti a môžeme predpokladať, že mu slúbili, že sa k nemu vrátia so zistenými informáciami.

Mudrci „vypočuli kráľa a odišli. A hľa, hviezda, ktorú videli na východe, išla pred nimi, až zastala nad miestom, kde bolo dieťatko“. Pán Boh ich nenechal bezradných. Opäť dostali potrebné vedenie. A hviezda zastane nad miestom, ktoré bolo ich konečným cieľom. „Keď uvideli hviezdu, naplnila ich veľmi veľká radosť“. Veď hviezda ich dovedla až do Betlehema. Ešte dôležitejšie je za tým vidieť ich odhodlanie, vytrvalosť, že nezutekali a nevzdali to za žiadnych okolností.

„Vošli do domu, uvideli dieťatko s jeho matkou Máriou“. Pred nimi je mladá matka a jej dieťatko. Oni sa sústredia na to dieťa – a vidia v ňom Mesiáša. Zrak viery vidí viac, vidí hlbšie – aj pochopí viac, než čo má pred očami. Preto sa klaňajú mudrci pred Ježišom. Hlboko, čelom sa dotknú až zeme – a prejavujú tak úctu, ktorej je hoden Boh. Otvoria svoje klenotnice a obetujú Mu prinesené dary, ktoré sú hodné kráľa: zlato, kadidlo a myrhu.

Bratia a Sestry, títo mudrci sú pre nás nasledovania hodným príkladom. Od vtedy, ako pochopili ako k nim Boh hovoril pre nich zrozumiteľnou rečou (skrže hviezdu) a vydali sa na cestu, cez sledovanie smeru, ktorý mali určený hviezdou až po toto miesto, kde sa klaňajú narodenému dieťatku. Osloviteľní, iniciatívni, odhodlaní a nebojácni muži, ktorí vytrvali až do cieľa. Ich cieľom bolo: „prišli sme sa mu pokloniť“. Kiežby sme boli aj my takí odhodlaní, vytrvalí a mali túžbu sa mu pokloniť!

V tom by bol skutočný význam Vianoc aj pre nás, keby nás viedla túžba pokloniť sa pred Pánom Ježišom. Je to stretnutie, po ktorom nastane zmena. Aj v živote týchto mudrcov. Pokloniť sa znamená uznať Ho nad sebou, prijať Ho, klaňať sa a dať sa ako väčšiemu k dispozícii. Prejav tejto našej úcty – dar – môže byť to najcennejšie, čo máme: vlastný život. Dať sa mu k dispozícii. Toto venovanie sa mu sa prejaví v poslušnosti.

Aj poslušnosť mudrcov je skúšaná. Totiž zrejme slúbili Herodesovi, že prídu a o všetkom budú referovať. Robili to v najlepšej mienke, netušiac, že on si ich chce len použiť pre svoj zákerný zámer. Ale Boh, ktorý ich doposiaľ viedol, nedovolí, aby títo úprimní a dobromyseľní ľudia sa stali nástrojom Herodesovho sprisahania proti

Ježišovi. A osloví ich – tentokrát vo sne. Je to pokyn, Božie oslovenie – ako hovorí evanjelista.

A mudrci poslúchnu i teraz. Musia sa rozhodnúť: či sa budú zdať nespoľahliví, ktorí nedodržia svoj sľub, alebo neposlúchnu Hospodina a tým môžu priviesť nebezpečenstvo na Ježiša. Oni sa vrátili inou cestou – po stretnutí s Ježišom pre nich platí Božie vedenie o to viacej, ako cestou sem. Hospodin sa o svojich postará, vie konať tam, kde by sme mysleli, že ľudskú dobromyseľnosť je možné oklamať. Potvrdí dobrý úmysel a čisté svedomie mudrcov a oni majú aj takúto skúsenosť s Ním, že On je živý Boh.

Bratia a Sestry, Pán Boh prehovoril a hovorí aj k nám. Už neposiela prorokov a nepotrebuje nás osloviť vo sne. Prehovorí predovšetkým vo svojom slove, ktoré my už môžeme mať v ruke a čítať. Len či sa dáme osloviť a necháme sa Ním viesť? Nečakajme na nejaké iné Jeho zjavenia, pretože ako sme počuli: „*V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi*“. Jeho posledné slovo k nám je Ježiš Kristus.

Posledné slovo znamená, že to čo nám v Ňom dal, je dostačujúce. Netreba viacej. On nám v Ňom všetko povedal, dal i ponúka. V Ňom nám zviditeľnil svoju zachraňujúcu lásku k nám – *Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.* Jeho láska univerzálne pripravila to, čo každý môže *individuálne* a osobne vo viere prijať. V Ňom nám dal cestu spásy, skutočnú záchranu, a to pre večný život. To je tá správa, ktorá môže zmeniť svet – ak ju čím viacej jednotlivcov prijme; nasledujúc mudrcov pokloní sa Mu a začne chodiť cestou, ktorou je sám Ježiš.

Milí Bratia a milé Sestry! K tomu nás vyzýva príklad mudrcov z východu. Ak sme teda pochopili odkaz Vianoc, klaňajme sa pred Pánom Ježišom a dovoľme Mu, aby pôsobil v našich srdciach. Aby sme spoznali a mali tú pravú a nepominuteľnú radosť, ktorá tkvie v tom, že On sa narodil pre nás, aby sme mali u Koho hľadať riešenie pre náš duchovný smäd a hlad po Bohu a večnom živote.

Modlime sa:

Nebeský Otče, ďakujeme za vianočnú zvesť o Tvojej láske. Že si sa vydal na cestu za nás, aby si nás oslovil a dal nám uzrieť Spasiteľa, pre ktorého si nám pripravil spasenie a večnú nádej. Ďakujeme, že si neprestal nás volať k sebe a Tvoje posledné slovo k nám je Tvoj Syn, ktorého si poslal v ľudskom tele do nášho sveta.

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že dnešný sviatok má čo povedať každému. Jeho odkaz hľadá aj tých, ktorí smútia, trpia, sú osamotení, opustení, bez nádeje hľadajú na svoj možno zbabraný život. Veď v Tebe a s Tebou je možné dostať novú šancu, novú nádej, nové vzťahy – ak Ťa prijmem ako svojho Spasiteľa.

Hľadáme a vzývame Ťa preto, aby sme sa Ti klaňali. Nech je to náš úprimný prejav, i keď Ti vieme predostrieť len svoju biedu, nehodnosť a previnenia. Nemáme ani vytrvalosť, odhodlanie a koľkokrát je treba nás povzbudzovať, nutkať aby sme cestou niekde neuviazli. Daj nám pochopiť, že bez Teba spasenia niet. S Tebou chodiť však znamená mať zdroj pokoja, sily a nádeje. Prosíme teda, tak s nami zostaň a nás sprevádzaj, svojou prítomnosťou posilňuj a svojím pokojom potešuj. Takto svojou prítomnosťou požehnaj nielen tieto sviatky, ale aj náš celý život. Prosíme, vypočuj nás. *Amen*